

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/73/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4216202827
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Szombathová-Poláková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4216202827.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovvej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a JUDr. Kataríny Marčekovej, v spore žalobcu: BL PLUS s. r. o., so sídlom Prenčov 177, IČO: 50 798 243, zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s. r. o., so sídlom Košice, Kuzmányho 29, IČO: 47 234 466, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, o zaplatenie 2.382 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 20. novembra 2017 č. k. 8C/80/2016-107 takto

rozhodol:

Odvolací súd odvolanie žalovaného **o d m i e t a**.

Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalovaného tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 2.382 eur s 5,05% úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.382 eur od 26. 02. 2016 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. O trovách konania rozhodol tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania vo výške 100%. Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 274, § 275 CSP a uviedol, že žalobou, ktorá bola súdu doručená dňa 25. 02. 2016 sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 2.382 eur s tým, že dňa 30. 04. 2012 uzavrel so žalovaným Zmluvu o úvere č. 409100624, dňa 15. 06. 2012 uzavrel so žalovaným Zmluvu o úvere č. 409100671, dňa 22. 07. 2014 uzavrel so žalovaným Zmluvu o úvere č. 402800218, dňa 17. 02. 2015 uzavrel so žalovaným Zmluvu o úvere č. 402000271. Na pojednávaní dňa 20. 11. 2017 žalobca žiadal rozhodnúť s poukazom na § 274 CSP rozsudkom pre zmeškanie, ktorým súd žalobe vyhovie. Žalovaný sa na pojednávanie dňa 20. 11. 2017 nedostavil, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalovaný poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 CSP, a keďže žalobca mal vo veci plný úspech, súd mu priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd obsadený súdnym úradníkom samostatným uznesením v zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 CSP.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný, domáhajúc sa ním jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietal, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že dojednaný úrok predstavuje odplatu za poskytnutie spotrebiteľského úveru a ide o podmienku, ktorá sa nepochybne týka predmetu plnenia, či primeranosti ceny, vzhľadom na čo ju nemožno považovať za

neprijateľnú podmienku. Hlavným predmetom zmlúv je odplatné poskytnutie finančných prostriedkov zo strany veriteľa dlžníkovi, pričom ekvivalentom ceny plnenia je v danom vzťahu dohodnutý úrok, resp. odplata za poskytnutie finančných prostriedkov, ktorý patrí od vzniku úverového vzťahu až do doby, keď budú poskytnuté finančné prostriedky vrátené veriteľovi. V ďalšej časti odvolania sa žalovaný vyjadril k náležitostiam uzavretých zmlúv a mal za to, že si splnil všetky obligatórne náležitosti vyžadované zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, a zmluvy tak nemožno posúdiť ako bezúročné a bez poplatkov. Mal za to, že k bezdôvodnému obohateniu nedošlo a akýkoľvek nárok na jeho vydanie podlieha zákonnej subjektívnej premlčacej lehote a objektívnej lehote a mal za to, že nárok žalobcu je premlčaný na základe uplynutia subjektívnej premlčacej doby. Záverom uviedol, že dodatočne ospravedlňuje svoju neúčast' na pojednávaní, nakoľko nemohol mať vopred vedomosť o neprítomnosti zamestnanca, ktorému bolo udelené poverenie na účasti na pojednávaní. Svoju povinnosť tvrdenia si splnil vo vyjadrení dňa 29. 09. 2017. Zamestnanec oznámil svoju neúčast' v čase, keď už nebolo možné ho nahradiť a dostaviť sa. Teda mu nebola vopred známa okolnosť absencie zamestnanca v zamestnaní, ktorá mu napokon objektívne znemožnila účasť na pojednávaní.

3. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť. Mal za to, že tvrdenia žalovaného, na základe ktorých vo svojom vyjadrení rozdeľuje úrok a odplatu sú irelevantné. Vychádzajúc z ustálenej praxe, je potrebné považovať dohodu o výške odplaty v miere viac ako 98% ročne z poskytnutých finančných prostriedkov za dohodu, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi a ktorá je ustanovením, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Nesúhlasil s názorom žalovaného, že predmetné zmluvy o úvere obsahujú obligatórne náležitosti zmluvy v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. Ďalej uviedol, že žalovaný vznesenú námietku premlčania riadne neodôvodnil a nepodložil relevantnými dôkazmi. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby sa vyžaduje skutočná, a nie len predpokladaná vedomosť, teda, kedy sa žalobca dozvedel také skutočnosti, ktoré mu umožnia uplatniť právo žalobou na súde. Záverom uviedol, že vnútorná organizácia žalovaného nie je dôvodom pre odročenie pojednávania. Žalovaný nijakým spôsobom svoju neprítomnosť súdu neoznámil, pričom v prípade nepredvídaných skutočností je to možné minimálne telefonickými prostriedkami. Zákom predvídaná skutočnosť podmieňujúca vydanie kontumačného rozsudku - neospravedlnenie neúčasti žalovaného - splnená bola, pričom dôvod tohto neospravedlnenia považuje za irelevantný.

4. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu uviedol, že je naďalej toho názoru, že zo zmlúv o úvere nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, ktorú stanovuje zákon. Nároky z titulu bezdôvodného obohatenia nie sú spotrebiteľským vzťahom a z tohto dôvodu je prístup zohľadňujúci záujem slabšej strany nežiaduci, ale potrebné je zachovať rovnosť strán. Uviedol, že začiatok plynutia subjektívnej lehoty nezávisí od udelenia plnej moci advokáta, pre plynutie premlčacej doby sú rozhodujúce skutočnosti nezávislé od vôle subjektov.

5. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania žalovaného (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP), po oboznámení sa s obsahom spisu v prejednávanej veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je potrebné podľa § 386 písm. c) CSP odmietnuť z dôvodu, že smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

6. Z obsahu spisu v prejednávanej veci vyplýva, že žalobca sa žalobou doručenu súdu prvej inštancie dňa 25. 02. 2016 domáhal voči žalovanému zaplata sumy 2.382 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Súd prvej inštancie dňa 01. 06. 2017 vydal platobný rozkaz č. k. 8C/80/2016-23, ktorým uložil žalovanému povinnosť, aby do 15 dní od doručenia platobného rozkazu zaplatil žalobcovi sumu 2.382 eur, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 2.382 eur od 26. 02. 2016 do zaplata, nahradil trovy konania vo výške 142,50 eura alebo, aby v tej istej lehote podal na súd odpor. Dňa 14. 08. 2017 žalovaný doručil súdu prvej inštancie proti platobnému rozkazu odpor. Z obsahu spisu v prejednávanej veci vyplýva, že súd prvej inštancie vytyčil termín pojednávania vo veci na deň 20. 11. 2017, na ktorý riadne predvolal žalobcu a žalovaného. Žalovanému bola doručená zásielka s predvolaním na pojednávanie dňa 27. 09. 2017, súčasťou ktorej bolo i poučenie o možnosti rozhodnúť vo veci rozsudkom pre zmeškanie. Na pojednávanie konané na súde prvej inštancie dňa 20. 11. 2017 sa žalovaný nedostavil, pričom svoju neúčast' neospravedlnil, z ktorého dôvodu súd prvej inštancie vo veci rozhodol napadnutým rozsudkom pre zmeškanie žalovaného.

7. Podľa § 274 CSP na pojednávaní rozhodne súd o žalobe podľa § 137 písm. a) na návrh žalobcu rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, ak

a) sa žalovaný nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalovaný poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a

b) žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

8. Podľa § 356 CSP odvolanie nie je prípustné proti rozsudku

a) vydanému na základe uznania nároku alebo vzdania sa nároku okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia,

b) pre zmeškanie okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia.

9. Charakter kontumačného rozsudku v neprospech žalovaného (§ 274 CSP) je daný tým, že žalovaný je subjekt obzvlášť zodpovedný za priebeh sporu. Z povahy veci bude možné rozsudok pre zmeškanie žalovaného vydať iba na nariadenom pojednávaní a iba na návrh žalobcu. Rozsudkom pre zmeškanie podľa tohto ustanovenia môže súd rozhodnúť v prípadoch, keď už nariadil vo veci samej pojednávanie a žalovaný sa na toto pojednávanie nedostavil. Podmienky stanovené v ust. § 274 CSP musia byť splnené kumulatívne. Za včasné ospravedlnenie neprítomnosti žalovaného na pojednávaní sa považuje len také ospravedlnenie, ktoré je súdu doručené najneskôr do začiatku pojednávania. Ak sa žalovaný nestihne do začiatku pojednávania včas ospravedlniť, môže využiť postup podľa § 281 ods. 1 CSP, kde účelom tejto právnej úpravy je zabezpečiť žalovanému súdnu ochranu aj v prípade, ak sa u ospravedlniteľného dôvodu neustanoví na pojednávanie, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie. Ide o osobitný spôsob ochrany žalovaného proti rozsudku pre zmeškanie vo forme návrhu na jeho zrušenie. Nemožno totiž vylúčiť, že na strane žalovaného môže dôjsť pred pojednávaním k neočakávanej udalosti objektívneho charakteru, alebo k okolnosti spôsobenej samotným žalovaným, resp. inak zavinenej, v dôsledku ktorej zmešká nariadené pojednávanie, resp. ktoré mu zabránia, aby včas ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní. Vážnosť okolností, ktorými žalovaný ospravedľňuje svoju neprítomnosť na pojednávaní, musí posúdiť súd. Sú to okolnosti takej intenzity a závažnosti, ktoré znemožňujú žalovanému účasť na pojednávaní z objektívnych dôvodov (choroba, úraz, úmrtie v rodine a pod.), pričom vážnosť okolností je vždy na posúdení a voľnej úvahe súdu.

10. V zmysle § 356 písm. b) CSP je prípustnosť odvolania proti rozsudku pre zmeškanie vo všeobecnosti vylúčená. Prípustnosť odvolania proti rozsudku pre zmeškanie je daná iba vtedy, ak neboli splnené zákonom ustanovené podmienky na jeho vydanie.

11. Podľa § 386 písm. c) CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

12. Z predloženého spisu vyplýva, že žalovaný sa napriek riadnemu predvolaniu na pojednávanie, s poučením o možnosti rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie, nedostavil a svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnil. Za vážne okolnosti ospravedľujúce neúčast' žalovaného na pojednávaní nemožno považovať skutočnosť udávanú žalovaným v podanom odvolaní, že vopred nemal vedomosť o neprítomnosti povereného zamestnanca na pojednávaní, čo mu objektívne znemožnilo jeho neúčast' na danom pojednávaní. Túto skutočnosť nemožno považovať za riadne a včasné ospravedlnenie, a teda za okolnosť, ktorú v zmysle § 281 ods. 1 CSP možno považovať za ospravedlniteľný dôvod neprítomnosti žalovaného na pojednávaní. Takáto argumentácia žalovaného, že účasťou na pojednávaní poveril zamestnanca, ktorý mu svoju neúčast' včas neoznámil, je v tomto smere irelevantná. Odvolací súd tak mal za to, že na rozhodnutie v danej veci rozsudkom pre zmeškanie boli splnené všetky procesné podmienky v zmysle ustanovenia § 274 CSP, z ktorého dôvodu odvolanie žalovaného nebolo podľa § 356 písm. b) CSP prípustné, preto bolo potrebné toto odvolanie odmietnuť podľa § 386 písm. c) CSP ako odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné. Z uvedeného dôvodu sa potom už odvolací súd nezaoberal vecným prejednaním podaného odvolania žalovaného, na základe jeho argumentácie k veci samej.

13. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd odvolanie žalovaného proti napadnutému rozsudku v zmysle ustanovenia § 386 písm. c) CSP odmietol.

14. Civilný sporový poriadok neobsahuje osobitnú úpravu rozhodovania o trovách odvolacieho konania v prípade, ak je odvolanie odmietnuté. Preto je nutné o trovách odvolacieho konania rozhodnúť analogicky podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 256 ods. 1 CSP ako v prípade zastavenia konania, a v danom prípade tak, že žalobcovi odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, keď výsledkom odvolacieho konania je odmietnutie odvolania zavinením žalovaného.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).